

305 4. Nov. 1889: 1. Beh. af Lovf. om

Arbejdernes Sikkring mod Ulykkestilf. 306

Kreds (Styhr), imod hvis Foredrag i Lovdags han rettede sine Bemærkninger. Jeg bør derfor nævne, at det ærede 1ste Medlem for 1ste Kreds har underrettet mig om, at han er absolut forhindret fra at være tilstede i Dag.

Indeurigsministeren (Ingerslev): Eviden om, hvorvidt det for Lovforslaget valgte Standpunkt er rigtigt, eller hvorvidt man skal gaa over til at vælge et andet, skal jeg ikke gaa nærmere ind paa; jeg antager, at Enhver der vil blive ved sin Mening. Derimod skal jeg overfor det ærede 1ste kongevalgte Medlem (Goos) tillade mig at bemærke, at det dog ikke kunde falde mig ind noget Dieblif at negte, at Landbruget her i Loven er stillet paa et andet Grundlag end de øvrige Næringsveie. Det ærede Medlem kan sige, at det er principielt galt — det er nu ikke saa galt, som det synes; men jeg kan naturligvis indrømme, at det er paa Grundlag af, at det er omtrent nødvendigt at vælge et andet Grundlag, at man er kommen ind paa det. Det er meget vanskeligt der at konstatere Arbejdslønnen, den falder saa spredt og paa saa mange Punkter og udredes for en ikke ringe Del i Naturalier, og det er meget vanskelige Faktorer at regne med. Saa har man valgt Hartkornet, og det ærede Medlem kan ganske vist sige, at saa rammer man ikke alle de Tilfælde, eller ikke alene de Tilfælde, hvor der er arbeidet for Andre, forsaavidt der er nogle Tilfælde, hvor der ikke let er Tale om, at Noget kommer til at arbejde for dem. Men jeg skal dog gjøre det ærede Medlem opmærksom paa, at naar man har valgt det med en vis Nødvendighed, har man netop valgt det Grundlag, paa hvilket Næringsafgiften udredes til Kommunen; det tror jeg ikke, man kan benegte, og det forekommer mig at være det, der laa nærmest at vælge. Jeg er fuldkommen enig i, at Landbruget er stillet paa en anden Maade i Lovforslaget end de andre Næringsveie, og det ærede 3die Medlem for 2den Kreds (Schlegel) kan godt have Ret i, at denne Lov maa falde i 3 Love: Industri og Haandværk, Landbrug og Søfart; det vil jeg heller ikke have det Allermindste at erindre imod. Det er jo ganske vist, at i Landbruget udredes de vedkommende Stader ikke paa Basis af Arbejdslønnen, men paa

Basis af Hartkornet, og da det repræsenterer Næringsafgiften til Kommunen, kan man ogsaa nok sige, at det er det, der nærmest maas stilles i Stedet for den ubetalte Arbejdsløn, hvorved Byrden maa antages at falde nogenlunde ligelig netop i Landbruget paa de forskellige Medlemmer, som tage Del i Landbruget. — Hvad den frivillige Forsikkring angaar, indrømmer jeg det ærede kongevalgte Medlem, at Statsgaranti maa der til, og jeg tror ogsaa, at man maa indrømme de andre Bemærkninger, jeg gjorde herom. Jeg ser meget godt, at ved den Udvidelse, jeg er villig til at gaa ind paa, kan der komme Vanskeligheder, og jeg kan sige til det ærede 3die Medlem for 1ste Kreds (Th. Nielsen), at det Punkt, det vil blive vanskeligt at komme over, er at udfinde, hvorledes den, der arbejder for sig selv i et farligt Erhverv, skal komme med, paa hvilken Maade han skal udrede sit Bidrag, og navnlig, hvorledes man skal sikke sig, at han paa en permanent Maade kommer til at betale sit Bidrag. Det ærede Medlem har Ret, naar han siger, at en Husmand, der arbejder for Andre paa Landet i Landbrug, er i og for sig forsikret efter Lovforslaget. Der er ikke Tale om, hvorvidt han arbejder for en Entrepreneur, Gaardmand eller Herremand — naar han arbejder for en anden Husmand, er han ogsaa ulykkesforsikret efter Lovforslaget, det er der ikke mindste Tvivl om. Det ærede Medlem mente, at det ikke var rigtigt at inddrage Sygefasserne i den Forstand, jeg har gjort det, saaledes at man siger, at Sygefassen afholder for sit Vedkommende Udgiften i den Tid, det paahviler den, og den, der ikke er sygeforsikret, faaer først sit Bidrag, naar den Tid er forløben, i hvilken de Andre faae Understøttelse af Sygefassen, med andre Ord: de stilles lige. Jeg tror, der er god Forstand i at sige: vi indbefatte ikke under denne Lov lettere Tilfælde, som have en forbigaaende Karakter, Ulykkesforsikringen skal kun indrettes for den, der bliver Invalid for hele sit Liv eller for en længere Tid. Rigtigheden deraf fastholder jeg. Maasse kan man saa finde paa en Maade, hvorpaa man praktisk kan enes om at bringe dette Princip til Udførelse, ogsaa paa en anden Maade end Lovforslaget foreslaar; jeg anser det for muligt. — Det ærede Medlem omtalte sundhedsfarlige Erhverv, de bleve ogsaa berørte